

Tajemství rodné řeči – odborníci, laici a šarlatáni.

Nyní budiž rozehráno první dějství spojení slova, tedy výrazu, se spolu zachvíváním s živým dějem. Kdy budou rozmlouvat slova sama, nikoli jejich časný výklad. Nejde o to, jak člověk slovo pojímá, ale jaký pojem, dění, přímo slovo vyjadřuje, vyznačuje a čím se plní. Stačí jen „náhodně“ vnímat, aniž by byl člověk **odborník či laik**.

*Výraz **expert** (česky specialista nebo **odborník**) označuje osobu, která má velké znalosti v nějakém konkrétním oboru. Vedle teoretických znalostí má expert i praktické zkušenosti a průběžně se v oboru dále vzdělává. Jeho okolí oceňuje jeho znalosti a zkušenosti v **oboru**.*

***Laik** (z řeckého laos - lid) je obecně osoba ve vztahu k určitému tématu nezasvěcená, v něm odborně nevzdělaná (např. v medicínské problematice je laik člověk bez lékařského či zdravotnického vzdělání, jak v akademickém či vědeckém oboru).*

(zdroj wikipedie)

Zjednodušeně, **odborník** je znalý a ceněn v nějakém **oboru**, **laik** coby člověk běžný, je nezasvěcen a nevzdělán. Laikem je míněno i břídlivství. Ale i odborníci jsou jen lidé a jsou-li dnes tisíce oborů, tak všichni lidé, jako celek, jsou v drtivé většině oborů laici. Žel laici, zvaní odborníci, určují jiným laikům, co je a není správné, nezřídka s jistou nadřazeností i mocí světskou. Říká se tomu také parlamentní demokracie a její zákony.

Odborník je ale jen člověk, jehož jednostranné zaměření je vymezeno **oborem**. Toto slovo je spojeno s obrazem polnosti v krajině vymezené ornou rýhou – ob_**orem**. Čili něčím, co užívání pozemku vymezuje a omezuje. Na rozdíl od toho mnohý laik, neomezený člověk, poutník životem, může putovat, kam chce. Poutník má možnost náhodného výběru. Ne tak odborník, ten už je vymezen svým oborem, způsobem činnosti v něm a ... oceněním.

Byl zmíněn obor lékařství s odborníky, lékaři. Ovšem kdo nemá v tomto oboru patřičné ocenění (zpravidla licenci či diplom za znalosti) a přesto dovede pomoci od neduhů je nazýván **šarlatánem, dryáčnickem** a jeho léčiva zpravidla **dryáky**. Z vyjádření presidenta lékařské komory či presidenta naší země (2017) je zřetelné, že dovednosti mnoha těchto lidí (laiků - šarlatánů) jsou odbornými představiteli nazvány jako zjištěně podvodné a darebné. Tito odborníci, presidenti, jeden na moderní lékařství a druhý na vrcholnou politiku však vskutku nevědí, co říkají. „Nevědí, co činí“. Neznajíce tajemství síly slova se provinují vůči svému životu i proti přírodě.

Slovo **šarlatán** (podobně šaman, keltsky *lieig* lékař, léčitel, uzdravovatel) při vyslovení otevírá brány k svému původu v kráse a zdraví. Je-li však vyslovení naplněno nevědomostí, nevírou, působí rušivě a destruktivně. Kořenem slova je **šarlat**, což je krásná fialově růžová barva, jež proniká z nachu přírody. Příkladně prochvívá v jabloňových květech či vyznačuje z pokožky nemluvnat. Má-li se tento nach plně pozemsky projevit, jeví se jako purpur. Což je i barva roucha moudrých vládců. Fialová v tom však promlouvá ještě vyšší vibrací a hovoří o spolu zachvívání se se zákony všehomíra.

Pojďme ještě dál. **Šar_lat** je také forma. Nám blízká ruština má výraz pro kulový tvar – **šar**. Přičemž ono **lat** (podobně i „lát někomu“) je šat, látka povrchu nebo i rázný zjevný projev. Kulový tvar v sobě nese dokonalou vyváženost do všech směrů a je-li ve středu onoho kulového tvaru zdroj formující síly k povrchu, rozhraní se vždy zformuje do kulového tvaru.

Jeli však zdrojem oné síly příkladně lidské nitro, zvané duchovno, „povrch“ má pak tvar více či méně dokonalého člověka.

Šarlatán vyjadřuje obraz osobního vyzářování člověka, což je dar mající pronikavou schopnost přivádět vše ve své blízkosti ke kráse a ke zdraví. Tvar tohoto záření obsahuje přirozenou léčivou sílu přírody barvy šarlatové a má pronikavou schopnost ladit organismy léčivými vlnami. Jednou z takových vln mohou být i léčiva živé přírody, různé bylinné či jiné extrakty a záření, které však nejsou odpojeny (odděleny) od mnohostranných sil přírody. To jsou ve skutečnosti ony **dryáky**.

Druidové (dávní léčitelé – též šamani) je hojně užívaly. Druid je ale jen jiné slovo pro totéž, co šarlatán. Chrámem druidů byla síla posvátných stromů (dryád). Je nápadná podobnost slov **druid**, **dryáda** a **dryák**. Mimochodem, v azbuce písmeno Y zní jako U. A jak člověk pozná ptáče podle jeho zpěvu, tak dryáda je jméno „písň“ živých sil a bytostí přírody. Což jsou elfové bylin a stromů, gnómové, víly a mnoho dalších. Působí oním výrazem „dryáda“.

Dryák je „léčivo“ jež má ještě spojení s léčivou silou přírody, se živým zářením příslušných bytostí, které je jasně „viděno“ osobním zářením léčitele, ve vztahu k možnosti léčení daného organismu.

Šarlatán, šaman, druid jsou tedy vidoucí a omilostnění lidé k práci se jemnými tvořivými a zdravotvornými silami přírody. Pokud člověk toto slovo užívá a vyslovuje k jinému účelu, odlučuje se zákonitě od těchto sil přírody, jíž je pozemský člověk nedílnou součástí. A toto oddělení – **obor** myšlení - jej pak odděluje od proudů zdraví. Zůstává mu pak nikoli **moc** zdravého života, ale jen sílíci **ne_moc**. Podobně jsou na tom pak ve většině i jím průmyslově vyráběné léky (farmaka).

ooOOoo